

FGH 6210

Innes
Collection

Daven 243
Ferg. I. 317

WARBURG

18 0280822 7

©The Warburg Institute. This material is licensed under a Creative Commons Attribution Non-Commercial 3.0 Unported License

✓ Ex dono Authoris. D.
15.12.11

ICON
PHILOSOPHIÆ
OCCULTÆ,

F
G
H
6210

SIVE
VERA METHODUS COMPONENTI
MAGNUM ANTIQVORVM
Philosophorum Lapidem.

Auctore Magistro CLAUDIO GERMAIN
Parifino, Doctore Medico Vniuerſitatis
Parifienſis.

Nihil eſt tam abſconditum, quod non aliquando
manifestum fiat.

Parifis. 6. Auguſti.
1732. J. W. Grosse.

PARISIIS,
Apud EDMUNDUM COUTEROT, viâ Jacobzâ,
ad inſigne boni Paſtoris.

M. DC. LXXII.
CVM PRIVILEGIO REGIS.

1st Edn.

JOANNI CASIMIRO,
GOTHORUM,
VANDALORUMQUE REGI
HÆREDITARIO, ET POLONORUM
Electo,

MAGNUM illud Opus
est vere Regium,
me pene invito ac
repugnante, et de illius
veritate dubitante, in aula
tua Sarmatica susceptum,
jussu Serenissima Regina
a ij

EPISTOLA.

Ludovicæ Mariæ Mantuanae, conjugis olim tuæ dilectissimæ, piæ fælicisque memoria, & sub tuis augustis auspiciis ad finem primâ & potiore sui parte fæliciter deductum, facem lucidissimam in tantis & tam opacis Philosophorum tenebris mihi preferente Nobili illo Sendivogio Equite Polono, ingeniosissimo Lapidis Physici elaboratore, patiaris quæso sub tuo illustrissimo Nomine prodire in lucem, & publici

EPISTOLA.

fieri iuris, REX GENEROSIS-SIME; ut Litterati omnes intelligant, quam nobili, quam honesto, simulque utili, magistræ Artis promovendæ & investigandorum, nec-non recludendorum præcipuorum Naturæ mysteriorum desiderio, Heroïna tua exarserit; ac inter Polonos tuos, quos plerique summâ cum injuriâ barbaros appellant, repositos fuisse homines, qui hanc reconditiorem naturalis Philosophiæ partem,

â iij

EPISTOLA.

*faeliciter & utiliter exco-
luerunt : dum Nostrates,
illam etiam paratam non
solum non audent agnosce-
re , sed hanc ex omnium
artium & scientiarum nu-
mero , omnibus ingenij vi-
ribus proscribere conantur.
Quare non indignum , ut
auguror , plane munus erit
quod sacrae tuae Majestati
nuncupetur , illiusque aris
consecratur , appendatur-
que , hac sapientiae occul-
tioris imago atque brevis
pictura : quae Natura,*

EPISTOLA.

*(quam Deus Optimus Ma-
ximus rerum omnium pa-
rens atque conditor , ex
subtili quadam invisibili &
spirituali essentia creavit,
illamque Imperatricem at-
que Reginam totius sublu-
naris mundi constituit , ut
quae in illo fiunt generatio-
num & corruptionum vi-
cissitudines , praefixis sibi le-
gibus regeret , atque mode-
raretur :) Quae Natura in-
quam , sanctuarium , peni-
tioraque illius adyta , inti-
mosque recessus , profano*

â iiii

EPISTOLA.

vulgo inaccessos, curiosis & perspicacibus mentis oculis unde quaque perlustrans, inaudita illius opera, eorumque causas sedulo & diligenter investigat, exprimit ac representat. Regum potentia nonnullarum Provinciarum exiguis limitibus atque cancellis, & paucorum annorum spatio circumscribitur; Natura verò nullis, & in ævi consummationem perennabit ubique diffusa, suâ præsentia cuncta recreans atque resi-

EPISTOLA.

ciens: Cum verò nutu Dei aliquando defecerit; tunc dolor, luctus, confusio, tenebræ & anarchia apparebunt. Quis ergo bonæ mentis, Ò REX! potentissimæ istius Domine virtutem summâ cum Majestate & venustate conjunctam non admirabitur? quis illius noscendæ, colendæ & amandæ desiderio non effervebit; quæ suis cultoribus religiosi bonorum omnium tam animi, quam corporis uberimum proventum promit-

EPISTOLA.

tit , & mentem sanam
in corpore diu sano ac lon-
gævo ; nec suis unquam
deficiet promissis , si pe-
ritum & patientem inve-
nerit artificem ? Vnde il-
lius ad Artistam excla-
matio : Protege me &
ego te defendam. Qua-
re non mirandum , si Re-
ges olim & Principes vi-
ri in hac Philosophia par-
te , & Chymicorum are-
na fœliciter insudarint. De
illius veritate non dubi-
tans Philippus Secundus

EPISTOLA.

cognomine Bonus , utrius-
que Burgundia Dux , &
totius fere inferioris Ger-
mania Dominus potentis-
simus , in illius honorem &
aternam memoriam, Nobi-
lissimum illum Equestrem
Ordinem Velleris Aurei
institui voluit. Austria-
ca domus , stirpi Burgun-
diacæ fœliciter inserta , &
ex eâ oriundi Hispaniarum
Reges , eundem adhuc mo-
rem in suorum Equitum
inauguratione retinent. Tu
vero, REX GENEROSISSIME,

EPISTOLA.

cum ab hac Imperatrici & Regia familia, maternum genus ducas, ut paternum ex fortissimis, & invictissimis Gothorum, Vandalorumque Regibus; & in illorum Nobilissimorum Equitum ordinem ascriptus sis; Tuâ interest, ad instar Majorum tuorum, istius Artis veritatem, contra imperitam multitudinis, ac Pseudo-Philosophorum calumnias defendere; ut quæ, in obscuro hucusque delituit Scientia nobilissima, ab

EPISTOLA.

omnibus pene contempta, & ludibrio habita, antiquæ suæ famæ & existimationi in hac nostra Europa restituatur: illiusque pene viva atque spirans imago, eo quo decet cultu religiose tuis Tholis mea manu affixa, si non apud istius ætatis homines, saltem apud Posterios, extincto omni livore, & deposito iniquo veritatis odio, aliquo modo veneretur. Interim vale, REX GENEROSISSIME, &

EPISTOLA.

*diu vive, multumque fœ-
lix, quod omnibus votis
exoptat*

Sacræ tuæ Majestatis,

*Humillimus & obsequentiſſimus
ſervus,
CLAVDIUS GERMAIN
Parifinus, Doctor Medicus
Univerſitatis Pariſienſis.*

P R Æ F A T I O

ad Lectorem.

NTER Scientias post
Theologiam & Medi-
cinam, omnium nobi-
lissima, utilissima, &
verissima est, ea quæ docet mo-
dum convertendi Mercurium vul-
garem, & imperfecta metalla, in
aurum vel argentum. Hæc enim
dum artificem fortunæ bonis,
non vi, non fraude, non rapi-
nis, sed legitime, & sine proxi-
mi dispendio paratis beat, illum
probis ornat moribus, ditat be-
neficiis, animi tranquillitatem,
inculpatam corporis valetudi-
*cur Medicinam
ſapientiam —
proponat non
video, cum —
elixir fit Medici-
na vitam longe
proſtantiffima.
nempe quæ, ut
ait paulus poſt,
in aculpatam
corporis valetudinem
et longam vitam
conducit*

P R Æ F A T I O.

nem, & longævitatē conciliat,
+ Quare non possum satis indignari hujus Scientiæ Professoribus, qui inhumanâ moti invidiâ, illam in suis monimentis adeo obscure descripserunt, ut omnem pene ad illam investigandam & assequendam nobis præcluserint aditum. Quantas autem calamitates ubique gentium, à pluribus retro sæculis, ejusmodi libri induxerint, omnibus compertum est: dum parum cauta juvenus, quamvis in aliis etiam scientiis erudita, spe tantæ fœlicitatis sibi comparandæ inescata, post infinitos labores exantlatos, factâ omnium bonorum & temporis jacturâ, quod summè deplorandum, ad extremam miseriam & infœlicitatem redacta fuit, atque etiamnum hodie re-
+ ducitur. Non me later Philosophos,

P R Æ F A T I O.

phos, præmeditatæ istius obscuritatis multas reddere causas, quarum præcipua est, non oportere omnes ex æquo ditescere, ne agricultura, negotiatio, omnesque aliæ artes ad vitam & societatem civilem tuendam necessariæ pereant. Sed quam frivola sit
+ ejusmodi ratio, quis non novit? Lapis quippe noster, non est lapis rusticorum, sed Philosophorum, & doctum in naturali scientia, peritum, sapientem, sollicitum, & industrium requirit artificem, non de vulgi fæce, & Bœotum in crasso aere natum. Verendum ergo non est, ne hæc divina Scientia, quamvis clare, dilucide, ordine & methodo, more aliarum scientiarum doceatur, ad indignos & infimæ plebeculæ homunciones deveniat. Diocletiani tempore, teste Suida
+

ē

PRÆFATIO.

hæc ne ætatem
suas ne -
dominavit +
quid em.

Plinij loco -
hæc misere
abulitur in nihil
enim tanti +
promissi quicquid
mastrab.

in suis Collectaneis, apud Philosophos & Theologos Ægyptiorum, non minus nota erat, & ad praxim reducta, quam apud rusticos agricultura, sine aliarum artium dispendio. Ne ergo in posterum Chymix studiosi, in hoc periculoso mari navigantes, inter syrtes & scopulos Philosophorum naufragium faciant: ecce, Lector, quæ frequenti librorum lectione, assiduâ & profundâ meditatione, ac laboriosâ experientiâ, artium omnium magistrâ, vera esse deprehendi, tibi bonâ fide communico sine ullis ambagibus ac Sapientum sophismatibus: sic vetustis novitas, fastiditis gratia, obsoletis nitor, dubiis fides, confusis ordo conciliabitur. Commodum ergo prodeat in lucem omni detracto velamine, suis veris ac genuinis,

PRÆFATIO.

non fucatis adornata coloribus, hæc Scientia præstantissima: quæ quoniam Naturæ secretiores motus atque technas, quibus utitur in metallorum generatione, artisque illius æmulæ, in illorum ad invicem transmutatione, toti pene mundo huc usque incognitas, & omnium etiam oculatorum fidem superantes, fideliter aperit, & demonstrat; tota naturalis est. Quare non mirum, si nihil aliud prædicent Philosophi, quam Naturam: Juxta illud: *Natura naturâ letatur, Natura naturam continet, Natura naturam vincit ac superat, & tamen unica est Natura.* Sedulo ergo investigare debet artifex, quid per Naturam intelligant Philosophi. Lullius Chymicorum Philosophorum, post Gebrum, facile princeps, Libro de Ar-

PRÆFATIO.

re intellectiva, Naturam sic de-
finit.
+ „ Natura est una fortis compo-
„ sitione de materia subtili & unifor-
„ mi, humida & viscosa, animata
„ calore, per suam claritatem quæ
„ virtus est cœlestis: quæ Natura
„ non indiget compositione, vel
„ multiplicatione alicujus alterius
„ naturæ, quia ipsa continet in sua
„ compositione totum illud quo
„ indiget de quatuor elementis in
„ sua perfectione, & extra ipsam
„ nihil continetur quod sit neces-
„ sarium suo composito: quare si
„ aliam rem illi imponas, non co-
„ gnoscis Naturam, nec optatum
„ operis finem assequeris. Quod si
„ eam cognoveris, tu scies omnia
„ sua opera: quia cum nostra Me-
„ dicina debeat esse de pura natu-
„ ra, & natura pura non sit alia
„ res nisi talis compositio, neces-

PRÆFATIO.

sarium est ut unitas suæ opera-
tionis æquipolleat uniformitati
suæ compositionis.
Hinc colliges, quod opera
nostræ Medicinæ, quæ ipsa facit,
cum fuerit excitata per calorem
extrinsecum, non sunt nisi ope-
ra Naturæ: cum dicta Medicina
sit de istamet Natura, quæ non
est aliud nisi vera compositio pu-
ræ naturæ: & hoc scimus per
veram experientiam: nam in sua
sublimatione, illud quod non est
de essentia sui compositi, segre-
gat & separat ut convenit: pu-
ras vero, splendoras, cœlestes &
immaculatas partes unit & ligat,
ut ex iis faciat substantiam coa-
gulatam, & in igne permanen-
tem. Ex iis effectibus concludere
licet Naturam solam sibi suffice-
re, ut sui operis finem conse-
quatur, sine ullius naturæ admi-

ē iij

+ alterius

PRÆFATIO.

„ niculo , modo à calore externo
„ exciteretur.

„ Natura componitur ex qua-
„ tuor Elementis & ignis fortior
„ est omnibus elementis existi-
„ bus in naturæ compositione , &
„ ignis existens in illius compo-
„ sitione , est quarta pars naturæ ;
„ & alia quarta pars est aqua , alia
„ terra , alia aër , & quodlibet
„ quatuor istorum elementorum
„ elementatur magnâ puritate ; sic-
„ que de quatuor puris naturis Na-
„ tura est composita ; per talem
„ proportionem quam requirit for-
„ ma & species nostri argenti vi-
„ vi , quæ est natura composita de
„ quatuor elementis , sine trans-
„ gressu mensuræ æqualitatis , per
„ quam resultat nobilis proprietas,
„ quam debes custodire ab omni
„ igne combustibili : quoniam si
„ aliquid prædictorum elemento-

PRÆFATIO.

rum, maxime ignis, resolvatur & „
dissolvatur, ac separetur à com- „
positione naturæ per aliquem „
ignem extraneum, forma com- „
positi corrumpetur, cum suis „
proprietatibus : quod etiam fie- „
ret, si illi admisceas terram ex- „
traneam. Quare necessarium est, „
ut unum non resolvatur sine „
alio, & hoc sine admixtione rei „
alicujus diversæ naturæ. „

Hæc Naturæ definitio, nulli
rei in toto mundo potest conve-
nire quam nostro argento vivo,
quod ex arsenico per sublima-
tionem à suis sordibus repurga-
to, extrahitur. Hoc enim fortis
est compositionis, de materia
subtili & uniformi, viscosa &
humida auro ipso ponderosiore,
in qua quatuor elementa adeo
firmiter uniuntur, & ad tantam
æqualitatem sunt perducta mix-

est iiii

indissolubiliter uniretur - cum ea tantum
hoc modo uniantur, quæ sunt homogenea :
at quædam convenientiâ ^{auri} ~~Mercurii~~ cum auro
Arsenico quod fascibus et impuro sulphure
abundat. Requiritur unquam phlogiston Metallæ ex
Arsenico fieri dixit?

PRAEFATIO.

tionis, ut nunquam humidum à sicco, id est aqua à sua terra separetur: & cum in aqua aer contineatur, in terra ignis, hinc fit, ut quatuor illa elementa nunquam possint à se invicem separari. Nam aut tota illa substantia avolat in fenum, cum sit volatilis; aut remanet, ignis vehementiam sustinens, si artificis industriâ fixa fuerit.

*fixam non videtur
Autorem, nec videtur
potuisse, quia fixitas
est totius operis
complementum.*

Hæc admirabilis substantia, cui parem in mundo non licet invenire, omnia in se continet necessaria ad omnium metallorum generationem, & Lapidis nostri Physici compositionem: Unde illud Philosophorum effatum. *Est in Mercurio quidquid quaerunt sapientes.*

Sed Lullius in hac Mercurij Philosophici descriptione subtrahit, de industriâ, ut auguror,

PRAEFATIO.

præcipuam causam efficientem admirabilis istius mixtionis, quâ elementa inter se sic uniuntur, ut nunquam possint à se invicem separari: quod nec in animalibus, nec in plantis, nec in omni mineralium familia, excepto auro, & argento, licet reperire: in iis enim semper humidum à suo sicco, & alia duo elementa, ignis & aer, vi ignis externi facile separantur.

Nam cum mixtio sit actio & motus, quo elementa inter se miscentur & uniuntur, & motus necessario supponat motorem, cujus jussu ac imperio hæc inter se coeant & uniantur, ad mixti sive animalis, sive vegetabilis, sive mineralis, productionem: motor ille, aut erit agens universale increatum, nempe Deus, qui ut omnia de nihilo

PRAEFATIO.

condidit, sic creatis in ipso generationis actu vires impertit formas & spiritus architectonicos, quibus rerum sibi agendarum fines, atque scopos possint assequi; quod ab omni ratione est alienum; sola enim anima rationalis extrinsecus advenit, in foetu omnibus suis partibus absoluto infusa. Quare alii, inter quos Fernelius familiam ducit, omnium rerum formas de Caelo deducunt; Peripatetici verò de sinu & potentiâ materiæ, ope dispositionum præviarum: quasi vero accidentiâ ad formæ substantialis generationem, aut educationem possint aliquid conferre: Chymici vero unâ cum Hippocrate, veteribusque aliis Philosophis, longe profundius Naturæ mysteria perscrutantes, observarunt in omnium anima-

PRAEFATIO.

lium & plantarum seminibus, quæ visu & tactu deprehenduntur, inesse spiritum quemdam artificem, qui quamvis non noscat, nostro more, quæ sunt sibi peragenda, nesciatque quid faciat, ut cum Hippocrate loquar, libro primo de Diætâ; rerum tamen sibi agendarum typos, characteres, notiones sigillares, easque invisibiles continet, infallibili & vitali scientiâ instructas, quarum ope nisi à potentioribus causis impediatur, materiamque suo operi convenientem & sequacem invenerit, nunquam à suo fine frustrabitur. Quod si nec locus nec aliæ omnes causæ ad perfectam atque absolutam generationem necessaria concurrant, illius vice fiet transplantatio, quæ est generationis accidens. Sic triticum in-

PRÆFATIO.

foelici terræ commissum, in lolium degenerat, sisymbrium in mentam, angelica in imperatoriam; rursusque lolium in solo uberi ad tritici dignitatem asurgit.

Quæ vero ex putredine generantur, æquivocâ, ut aiunt, generatione, quia illorum semen, & spiritus genitor, in lenta quadam & viscida materia continetur, quæ magnâ vi impressionibus externis resistit, suas vires integras & inviolatas servat. Cum verò hic spiritus per rei putrescentis dissolutionem à suis liberatur compedibus, ex materia sibi substrata novum corpus architectatur, suis officiis accommodatum. Sic mures ex sterquilinio putri generantur; sic ex anate corrupto in vase optime clauso, ranæ, bufones, aliaque

PRÆFATIO.

ejusmodi animalia quibus victitare solebat, sobolescent. Sunt & aliæ generationes, quæ nullo visibili semine, nec putredine sensibili fiunt. Talis est plurimarum plantarum generatio spontanea: quippe solo Natura subest. Talis est mineralium, & metallorum productio: quorum semina, initio creationis, in thesauris aquæ invisibilibus collocata, destinato sæculorum lapsu, è suis fontibus prodeuntia, terræ penetralia subeunt; ubi potissimum in rupes & saxa induruit: inibique convenientibus, & justo pondere attractis & libratis elementis ac mixtis, aquâ nempe, terrâ, aëre, & igne mineralibus, varias mineralium, metallorumque species, nostrumque Mercurium Philosophicum componunt.

Hæc rerum corporumque prin-

*mercurium Mercurii
sophici componunt
non veri mercurium
est enim opus non
hæc naturalia sunt
sed et arte suscitantur*

PRAEFATIO.

cipia insensibilia, sunt seminales rationes, quibus Platoniorum, veterumque Patrum Ecclesiae, qui illorum doctrinam sectati sunt; nec non Paracelsi atque Chymicorum Philosophorum schola triumphat: De quibus, cum ne per somnium unquam cogitaverint Peripatetici, non mirum, si illorum doctrina de rerum naturalium principiis, mixture elementorum & generatione, dubitationibus indissolubilibus hucusque referta fuerit.

His jactis fundamentis, assero ad omnis operis naturalis atque etiam artificialis, quod cum Natura ab arte adjuta perficitur, compositionem; tria solum requiri: materialem causam, efficientem, & adjuvantem vel coagentem, quæ externa est, & efficientem ad actum promovet.

PRAEFATIO.

At in nostro Mercurio duæ illæ causæ internæ continentur, materialis nempe & efficiens. Efficiens est spiritus ille genitor & artifex in eo invisibiliter contentus, qui ad instar fabri cujusdam sapientissimi, elementa miscet justis ponderibus, materiamque convenienter disponit ad metallorum generationem. Materia sunt quatuor elementa inenarrabili inter se unione permixta, quorum duo foemina appellantur, aqua & terra, quia temperamento frigida & humida; alia duo masculina, quia calida & sicca; ignis & aer.

Ratione quatuor istorum elementorum, ex quibus noster Mercurius componitur, postquam à suis sordibus exactè fuerit repurgatus, duas in illo partes, visu & facultate diversas, peritus artifex

P R Æ F A T I O.

deprehendet : quarum una frigida & humida , cryſtalli lucidiſſimi perſpicuitatem exactiſſime æmulatur ; & quia genita eſt ex humore aqueo in vaporem reſoluto , ſecundum Ariſtotelis opinionem , & rei veritatem , videtur in formam glaciei concreviſſe ; & cum ſummo , ſtupente , ac penetrabili frigore ſit prædita , jure à Baſilio Valentino Draco frigidus appellatur , qui diu in rupibus habitationem habuit : altera vero calida eſt atque ſicca , & masculina appellatur ; à nonnullis ſulphur , ab aliis oleum incombustibile , ad inſtar rubini colore ſuo igneo & flammeo oculis adblanditur : generatur ex exhalatione puriſſima , ſicca & terreſtri : in ea præcipue hoſpitatur ſpiritus noſter artifex , & naturæ ignis , qui eſt præcipuum iſtius ſpiritus

P R Æ F A T I O.

ſpiritus inſtrumentum , cooperante cauſâ externâ , calore nempe convenienti , quo utitur ad metallorum generationem in terræ viſceribus , atque in noſtro Philoſophico vaſe ad operis noſtri compositionem.

Pars illa noſtri mercurij frigida & humida , quæ , ut dictum eſt , fœmina appellatur , ſecundum artis terminos , primo tam in metallorum generatione , quam in noſtri lapidis compositione , dominatum obtinet in partem calidam ſiccam & ſulphuream : ſed tandem aliquando coctione diuturnâ , per varios mutationum gradus , alteratâ noſtrâ materiâ , pars calida atque ſicca , ſulphur vel ignis , ſuum vincit mercurium , illumque in aurum convertit , ſi loci aptitudo cæteræque cauſæ conſentiant , quod etiam contingit in

P R A E F A T I O.

habet
namque
ad
quod
nostro opere Philosophico. Totum ergo opus nostrum fit ex solo mercurio à natura animato. Ratione igitur ambarum istarum causarum, materialis nempe & efficientis, quæ Mercurii nostri essentiam constituunt, merito naturale appellari debet; nec non ratione operationum, quibus utitur artifex ad illum perficiendum: nam ut natura in venis terræ mineralibus per continuas sublimationes, circulationes & digestiones, suam materiam à sordibus repurgat, concoquit, tandemque ope sulphuris metallici, & spiritus artificis, adjuvante calore minerali atque solis, in aurum convertit; sic illud idem nostra ars perficit adjuvante calore externo: proprium est enim sulphuris suum coagulare mercurium. Naturæ finis est atque scopus aurum

P R A E F A T I O.

producere; quo acquisito ab omni cessat opere, nec ad maiorem efficaciam & dignitatem illud potest promovere: ars vero ulterius procedit; nam ex suo mercurio primum aurum producit, postea vero suam tincturam & lapidem Philosophicum; aurum enim suum justo pondere miscet cum suo mercurio, & dissolvit in vase exacte clauso, tandemque per varios alterationum gradus in lapidem Philosophicum citissime fluentem, penetrantem, tingentem & fixum transmutat: qui mercurium vulgarem & imperfecta metalla, prius à suis sordibus repurgata, convertit in aurum naturali omnino simile: nam impura sulphura altius in illorum mercurio immersa, citissime separat, mercurium vero crudum & indigestum maturat;

P R Æ F A T I O .

quia ratione suæ maximæ tenuitatis & fluiditatis facile in illorum substantiam penetrat, suâ affinitate illis adhæret, qualitate siccâ, igneâ, illorum humidum superfluum dissipat, nativum radicale & mercuriale maturat, concoquit, terminat, figit, tingit eâ quam possidet superabundanti tincturâ, sicque aurum producit.

Hæc tinctura similis est aquæ rubicundissimæ, fixæ, contra omnem pugnam ignis, etiam vehementissimi: frigore concrevit in modum vitri rubicundissimi, & lucidissimi; calore levi facile liquevit, & in mercurij vulgaris substantiam penetrat, priusquam in fumum avolet, illumque figit, tingit, & in aurum convertit.

Quamvis lapis noster ex quatuor elementis, artis beneficio

P R Æ F A T I O .

summe depuratis & digestis, componatur: attamen duo solum in opere nostro sunt visibilia, aqua & terra: in terra ignis hospitatur, in aqua aer; sed dubitatur, quodnam sit primum in arte elementum, ex quo alia procedant, an aqua, an terra. Paracelsus ultimam metallorum ut & omnium mineralium materiam esse aquam asserit, in qua illorum semina continentur, quæ in terram velut in matricem effusa, in ea crescunt, augentur & perficiuntur, aquæ solius beneficio; sed quæ omnia alia elementa tria in se contineat potentiâ, & in aquæ speciem resoluta. Sic Thales Milesius, & ante eum Hesiodus, primam compositionis, & ultimam resolutionis rerum omnium materiam, aquam esse as-

PRAEFATIO.

ferunt. Et ut omnis generatio incipit ab humido, sic corruptio tandem humido terminatur, teste Iob, *Homo bulla*. Hanc sacri textus veritatem quotidiana comprobatur experientia. Quid enim, amabo, ex infinitis pene cadaveribus, à tot retro sæculis in nostris sarcophagis tumulatis; quid, inquam, ex iis terræ vel cineris superest? nihil prorsus: omnis illorum moles, etiam solidissima atque ossea, primo in terram vel cinerem conversa fuit, terra in vapores, qui inviolabili lege naturæ in aquam convertuntur.

Quemadmodum ergo plantæ crescunt in aëre, & suas habent radices defixas in terra, ex cuius subtili aqueo terræ invisibili & impalpabili permixto nutriuntur, & omnia vitæ vegetantis munia peragunt; sic etiam me-

PRAEFATIO.

talla sua habent principia, semina & radices in aqua, quæ ex eadem aqua in terræ venis mineralibus crescunt, nutriuntur & tandem metalla generant.

Quare non immerito cum Lulio asserunt Philosophi, ex solis aquis metallicis omne metallum coalescere, & quo puriores sunt ejusmodi aquæ, eo puriora, splendidiora, & fulgentiora fieri metalla: perspicuum enim condensatum nitet & fulget.

Quod vero metalla ex sola aqua minerali concrecant, sed in qua, ut dictum est, alia tria elementa in potentiâ & resoluta contineantur; hinc manifestum est, quod metalla etiam perfectiora, artis beneficio, & seduli artificis industriâ, in aquam metallicam puram & nitidam reducantur; quæ aqua est sola at-

P RÆFATIO.

que proxima lapidis Philosophici materia.

Magna certe est aquæ dignitas atque præstantia, nec minor illius necessitas: quis enim non videt illam esse rerum omnium, quæ generationi aut corruptioni subjiciuntur, materiam, postquam varias subierit mutationes? Ex semine generatur homo, semen ex sanguine, sanguis ex chylo, chylus ex alimentis, alimenta ex animalibus aut vegetabilibus desumuntur, vegetabilia ex aqua vegetant, nutriuntur, crescunt, fructus & semina producant, quibus suas species conservant. Mineralium & metallorum eadem fors atque conditio, & inter mineralia sæpius lapides ex solis aquis semine petrifico imprægnatis generantur immediate; nullâ interveniente

P RÆFATIO.

aliâ mutatione, ejusmodi aquæ, res omnes quas attigerint in lapidem convertunt.

Sit ergo aqua, unica rerum omnium materia, quæ feminalium rationum beneficio, in varias atque diversas immutata formas, admirabilem hanc in rebus omnibus generatis parit diversitatem. Semina sint ad instar fermentorum, aqua velut pasta, spiritus architectonici in feminibus contenti, opifices, qui materiam sibi substratam subigunt, coagulant, figurant, & infinitas corporum species constituunt, nec visu, nec facultate sibi similes. Totâ ergo rerum generatarum varietas non tam ex materiæ diversitate, quàm ex feminalium rationum varietate specifica pendet; quæ initio creatâ à Deo Optimo Maximo, in elementis

PRAEFATIO.

collocatae fuerunt. Hospes est in rerum naturalium cognitione atque scientia, qui hanc solida atque inconcussa naturae fundamenta ignorat.

Cum ergo nullum sit individuum in tota rerum natura, cuiuscumque illud sit speciei, quod non ex aqua & semine sibi proprio & specifico generetur, variis intercedentibus mutationibus; quis non sibi facile persuadebit, ex aqua nostra mercuriali, semine aurifico, eoque crudo, nec satis à natura digesto, turgente, posse aurum generari, & lapidem Philosophicum produci?

Quidquid enim ad aliquem finem destinatum est, & imperfectum remansit propter digestionis defectum, potest ulterius digeri & artis beneficio maturari.

PRAEFATIO.

At mercurius noster & aqua metallica ab eo & auro extracta, tales sunt.

Ergo possunt ulterius perfici, maturari, & in aurum ac lapidem Philosophicum converti: qui lapis verum est & maturum ac omnibus numeris absolutum auri semen, ideoque potens ex Mercurio vulgari & imperfectis metallis aurum producere.

Natura in visceribus terrae aurum generat, quod quidem sterile est, nec per se & proprio motu aurum generare potest; idque triplici de causa.

Prima est, quia abundanti & sibi superflua non est dotata tinctura, quam possit aliis communicare metallis.

Secunda, quia illius semen & spiritus genitor in denso, solido, atque compacto corpore incar-

PRÆFATIO.

ceratus, & ut quidam dicunt, incantatus, sui non est juris, nisi prius per dissolutionem liberetur à suis compedibus.

Tertia, quia convenientem, ad generationem, & suæ similitudinis in generato effusionem, in terræ visceribus assequi non potuit maturitatem; quibus defectibus ars succurrit, dum illius tincturam mirum in modum auget, flavumque colorem in rubicundissimum convertit: dum aurum in aquam metallicam dissolvit, quam longâ & diuturnâ coctione digerit, maturat, illamque ad aurifici seminis dignitatem promovet. Sic plantæ nisi foelici solo cœloque fruantur, fructus ad maturitatem producere non possunt, nec suis seminibus vim generandi impertire: quos defectus peritus atque industrius hortula-

Negatur, -
coincidet enim
hæc tertia -
causæ cum
primâ. Ideo
enim aurum
supra fluxum
hinc tincturam -
in tenui munda
natura non
est, quæ
super abundantia
maturitatis, -
quam assequi
non potuit -
maxima si
quidem non
potuit ultimum
conditionem -
auri, adeoque illius tincturam promovere.

PRÆFATIO.

nus refarcit, naturæ laboranti & languidæ opem ferens. Hac arte cicurantur agrestes, mitigantur sâpores, mutantur colores, maturitatis tempora accelerantur, totaque natura arbitriis mortalium se submittens, utili delectabilique varietate nos recreat.

Si Philosophi, qui sua, de hac scientia, monumenta posteritati reliquere, clare & aperte magnæ istius artis præcepta exposuissent; jam hæc apud eos omnes qui Philosophorum titulo, & rerum naturalium, si diis placet, peritiâ superbiunt, non male audiret, nec illius artifices, quamvis probi & periti, falsitatis aut vesaniæ infimularentur. Sed quoniam ad illorum allegorias, ænigmata, metaphoras, parabolas & emblemata, cœcutiunt, nec tantorum mysteriorum intelligentiam sibi com-

PRÆFATIO.

Vic Franco.

parare valent, ingenij tarditate aut ignaviâ; in artem stolidè debacchantur, & ad solius lapidis Philosophici nomen exhorrescunt, veluti serpente viso aut exaudito illius sibilo. Sed quid iniquius illis hominibus, qui naturæ, quæ Dei est ars, Majestatem lumenque coruscans lippis & caligantibus oculis excipere non valentes, de re sibi incognita, impetrantium Tyrannorum more, decernere volunt? quid injustius quam ex nebulonum quorundam fraudibus, ac imposturis, qui se falso Chrysopeiæ & Argyropeiæ peritos olim jactitarunt, atque etiamnum hodie jactitant apud Magnates, hanc artem vere Divinam, tot Philosophorum magni nominis auctoritatibus, experientiis, rationibus, & uno omnium gentium consensu, à pluri-

PRÆFATIO.

bus retro sæculis comprobata, calumniari? quæ procul à suis focus & laribus hos veteratores arcet, solosque admittit probos, prudentes, ingeniosos, & in Naturæ mysteriis reconditiis abunde initiatos. De quibus sic canit Augurellus lib. 2. Chrysopeiæ.

At sapiens superos imprimis qui colat, & qui

Noscendis penitus causis modo gaudet, huc se

Conferat, & hanc totis sectetur viribus artem.

Hinc comes hærebit gravis exploratio rerum,

Intima naturæ passim vestigia servans.

Sed ut probos eximius ille Poëta ad artem invitat, sic ab illa arcet malos & indignos, dum ait eodem loco:

P R Æ F A T I O.

*Hanc non impuris manibus frau-
dator avarus*

*Attingat, decoctor item, quique
fabrili*

*Arte valet, mollisve etiam cui
perdita cordi*

*Otia, mercatorve vagus, vel dedi-
tus urbi*

*Civis, & incumbens telluri, arvis-
que colendis.*

Sileant ergo ejusmodi homines
malevoli, & imposterum memi-
nerint, scientiam non habere ini-
micum, nisi ignorantem, agnos-
cantque una cum Comico:

*Homine imperito nunquam quic-
quam injustius*

*Qui nisi quod ipse facit rectum
putat.*

A D

CLARISSIMO VIRO DOMINO
CLAUDIO GERMAIN,
Facultatis Parisiensis Doctori
Medico & oculatissimo
Philosopho.

QUO de lapide Philosophico hacte-
nus scripsere, verbis obsoletis &
penè portentosis, scripta sua sic obscura-
runt, ut datâ operâ curasse videantur ne
possent intelligi, & inde, quod vesano-
rum est, famam eruditionis affectasse.
Tu, quod sapientis est & veri Philosophi,
impensius delectari vidêris, si quæ acrius
ultra vulgatas opiniones persecutus es,
& in quibus summâ vi diu desudasti,
omnibus intellexeris esse cognita. Ag-
gressus es, fateor, opus periculosa ple-
num alex, de re tam ardua & à captu
nostro longe semotissima tam indubitan-
ter pronunciare, cum sint multi qui ne-
gent ea fieri posse, quorum ipsi causam
reddere nequeunt, velintque eam ob
rem adversari rationi; quasi non ipsa

õ

ratio multa suadeat, quæ nunquam fuere, nunquam futura sunt? Ad omnia naturæ miracula fortassis nullus est qui possit respondere, habeat cum illa quædam quæ mirari nos voluit, scire noluit: at in auri fabrica, homines illius solertiam, ingenio maxime & arte feliciter æmulari posse, tot rationum momentis, compendiariâ, sed penè divinâ methodo sic demonstrasti, ut ire possit inficias nemo, nisi qui rationi voluerit reluctari. Macer igitur animo, nisi probêris omnibus, at certe doctioribus, & futurum aliquando spera, ut quod probatum fuit à probatissimis, tandem plurimis placeat. Fructus laboris est placere melioribus & pro industria & animi dexteritate palmam iudicii promereri. Satis est ad tuam dignitatem obsequium bonorum, & livoris fastidia, nullus erit æquus rerum æstimator, qui non intelligat tuis virtutibus esse multo minora. Vale

Tuus ad omnia paratissimus
Collega. G. PREAUX.

AD CLARISSIMUM
DOCTISSIMUMQUE VIRUM
D.D. CLAUDIUM GERMAIN.

EPIGRAMMA.

INclyte, plura avidus Lector,
Germane, quid optat?

Libri thesauros India vix superat.

*Non diri Borea, gelidæ non frigora
Zone,*

*Nec scopulosa abigunt æquora
discipulum.*

Fervida non regio, aut latro deterret avarus,

*Auro quem redimit, dulcis amor
sophiæ.*

*Dotibus his tantis, sapiens Germane
quid addas?*

*Dogmata quæ spargis, Regia
munera sunt.*

CAROL. DELAVAL,
Doct. Med. Paris.

ALIUD.

Velleris obrysi sileat miracula Col-
chis:

Alcides jactet nec spolia Hesperidum.

Maximus in tumulto condat, servetque lucernam:

*Zara magisterium dissimulet Tabula.
Credere proclives mentes, deludere cessat*

*Fabula, ducit quas aureus ille liber.
Græci, Indi, Germani, Itali, Turcæ
atque Sabæi*

Quosve Ægyptus alit, linquite vos patriam.

*Gallia opima virum genuit, Schola
docta Medentum*

Parrhisiorum ornat, Plaudite, Claudius est.

*Hujus lava facit dices & dextera sanos;
Est Sapiens? an non? quem Salomon
meminit.*

Prov. C. 3.

IDEM.

ICON

ICON

PHILOSOPHIÆ
OCCULTÆ.

CANON

I.

Uⁱ de possibilitate
transmutationis me-
tallorum imperfe-
ctorum, & mercurij, in per-
fecta dubitat; rationibus,
experientiis, ac auctori-
tibus tot probatissimorum
Philosophorum, Hermetis,

A

Arnaldi Villanovani, Lullij, Morieni, aliorumque plurimorum, quorum nomina recensere esset inutile, fidem non adhibens, is in meridianâ luce lucentem solem non videt: nam ut ait Avicenna Chymicus, Qui accipit quod debet, miscet ut debet, regit ut debet, necesse est ut fiat quod debet.

II.

Quæ scientia docet modum quo admirabilis illa transmutatio potest fieri, pars est naturalis Philosophiæ occultissima, à veteribus Philosophis probe co-

gnita, exculta, ac in usum fœliciter revocata, sed ad nos transmissa, tot ænigmatibus, allegoriis, parabolis & figuris obumbrata, ut difficile sit admodum ad illius cognitionem pervenire; illam partem esse Cabalæ Judæorum asserit Arthephius: sic ramum suum aureum miro artificio occultavere.

III.

Duplex est: Theorica, & Practica. Ratione theoriæ, inter scientias numerari debet, ratione praxeos, inter artes; sed artium aliæ subjectis materiis dominantur,

A ij

illasque ad artificis solius arbitrium, variis formis, & figuris vestiunt & exornant, ut statuaria, figulina, pictoria &c. aliæ vero naturam requirunt adjuvantem, ut Medicina, Agricultura. Inter illas est nostra scientia; quæ (quoniam in purioribus metallorum & mineralium succis investigandis, discernendis, & excoquendis, donec depositâ cruditate & feritate mitescant, occupatur) Chymia, & ars Spagirica, vel Pyrotechnica appellatur. Nam quemadmodum, nisi vis generans

inesset frumento, vana essent omnia opera agricolæ; sic nisi in lapidis materia, tum volatili, tum fixa, vel mercurio, & auro, inesset spiritus quidam metallicus feminis naturam obtinens, producere aurum, vel argentum philosophicum, vel Elixir tam album quam rubrum, in vanum laboraret artifex. Ut natura in mineris ex proprio semine generat aurum vel argentum; sic ars extra mineras ex eadem materia suum lapidem philosophicum: quare artis opus mere est naturale.

A iij

IV.

Natura est vis quædam rebus insita, ex similibus similia procreandi. Vel natura est ignis invisibilis, vel igneus quidam vigor, aut spiritus rebus omnibus creatis insitus, quo cunctæ res se multiplicant. Hanc naturam in rebus omnibus corporeis agnoscit Divus Augustinus, lib. de Trinitate:

„ Rebus omnibus corporeis,
 „ inquit, seminariæ quædam
 „ rationes insunt, quæ cum
 „ data iis fuerit oportunitas,
 „ prorumpunt in causas debi-
 „ tas, & species suis modis &

finibus. Hos spiritus, & seminarias rationes, in metallis crassiori cohiberi materia asserunt Philosophi; à qua si rite secernantur, secretique in sua sede naturali, & loco convenienti conserventur, sibi simile poterunt generare. Quare Augurellus de auro sic philosophatur lib. 2. Chrysopeia.

*Sed purum atque omni purgatum
 sorde metallum*

*Accipies, cujus secretâ in parte
 recessit*

*Spiritus, & crassâ pressus sub
 mole latenter*

A iiiij

*Victitat, ac solvi vinclis &
carcere ceco*

*Emitti expectat, tenues effusus
in auras.*

Et alio in loco.

*In aëro
Semina sunt auri, quamvis
abstrusa recedant
Longius, & nobis multo qua-
renda labore.*

Denique lib. I. Chrysopeiæ,
postquam asservit res omnes
creatas sibi insito spiritu se-
se multiplicandi facultatem
habere; sic de auro con-
cludit:

*Denique sic etiam fulvo deten-
tus in auro*

*Ipse manum cupit artificis, qui
vincula solvat,*

*Et qui se propriâ reddat virtu-
te potentem.*

*Quod si quis properans hunc
artis viribus unquam*

*Explicet, atque diu tepido post
incoquat igni,*

*Continuo aspicias visu mirabi-
le, vitam*

*Auro impertiri longo cum semi-
nis usu:*

*Nec deerit, quin ex auro sibi
procreet aurum.*

*Quod cum ita constiterit, du-
rate, & credite dictis*

*Intenti artifices, & res sperate
secundas.*

Aurum vitâ frui vegetativâ,
sed occultâ, & aliquando
non modo occultâ, sed
etiam sensibili comprobât
experientiâ. In Hungaria vi-
netum est, quod vulgo vo-
cant *Tokaie*, vinis quotquot
sunt in Europa, delicatissi-
mis, suavissimis, & saluber-
rimis abundans; è cuius
fundo, aurum in tenuissi-
ma filamenta ductum emer-
git, & vitibus clavicularum
instar annectitur; nonnum-
quam etiam racemorum a-
cinos undèquaque obvoluit,
adeo ut toti aurei appa-
reant: quod ludentis natu-

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. II
ræ miraculum Augurellum
non latuit, illudque graphi-
ce descripsit, lib. 2. Chryso-
peiæ, his versibus:

*Pullulat interdum proprii vir-
tute vigoris*

*Auri perpetuum germen, fer-
turque sub auras,*

*Non secus ac summâ fruticis
tellure cacumen*

*Exit, & inde suâ vi, se se ex-
tollit, ut Istri*

*Accola fœlicis sæpe illud stirpi-
bus hærens,*

*Capreoli in morem nati circum-
dare truncos,*

*Implicitumque etiam saxi in-
venit obesis.*

*Ut que agiles serpunt hederæ,
 lateque pererrant,
 Amplexæ lateres circum, paries-
 que fatiscit
 Dirutus, ingressis rimas radici-
 bus, atque
 Frondibus, ac prætermisiss la-
 tera obvia ramis.
 Sic tophe inferitur crescentis vi-
 vidus auri
 Surculus, atque intus partes ex-
 plorat inanes.
 Egrediturque illuc, & se diffun-
 dit in auras,
 Aut varie illius summas com-
 plectitur oras,
 Quasque tenet solide conspersas
 purus inaurat.*

Theorica, naturam spiri-
 tuum ex quibus corpora
 componuntur, investigat;
 nec non etiam corporum,
 quæ sunt effectus spirituum.
 Spiritus in hac arte appel-
 lantur minerales substantiæ,
 quæ ope ignis sublimantur,
 & abeunt in fenum; cor-
 pora autem, quæ in igne
 fixa manent. Illa autem sunt
 sex, aurum, argentum, cu-
 prum, stannum, ferrum &
 plumbum. Mercurius vul-
 garis ambigit inter corpora
 & spiritus: non est omnino
 spiritus, quia imperfectam

accepit à natura coagulationem, defectu sulphuris coagulantis, quo illum privavit: nec corpus, quia sub malleo non potest in omni dimensione extendi: nec est fusile & ductile, quod in metallis requirunt artis periti.

VI.

De varia corporum compositione, perfectione, & imperfectione, cruditate, maturitate, ac adustione, vanum esset hic differere, & hanc crambem toties à Philosophis excoctam, iterum recoquere: super hac re

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 15
consule Gebrum lib. 3. summæ perfectionis.

VII.

Duo sunt solum spiritus, qui corporum, & postea Elixiris compositionem ingrediuntur: mercurius & sulphur. Ne credas mercurium philosophorum esse eum, qui vulgo venalis reperitur; quocunque enim artificio ille præparetur, ad elixiris compositionem est inutilis: Idem sentias velim de sulphure vulgari.

VIII.

Mercurius Philosophorum in suâ primâ radice compo-

*Est deprimiv
mercurij
vulgaris non
sophicæ.*

fitus est ex terrâ albâ, subtili, nimium sulphureâ, cum aqua clara fortiter admixta, & unita tali unione per minima, nec humidum temperetur à sicco, & ficcum ab humido æqualiter; quousque fiat substantia viscosa, non quiescens in superficie plana, nec adhærens tangenti, propter siccitatem quæ alteravit aqueitatem in ipso: hic, est toties celebrata Philosophorum aqua ficca, homogeneous est in natura sua, & ex partibus undequaque similaribus constans; quia si fixus est,

totus

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 17
 totus remanet in igne; si volatilis, avolat in fenum; cum sit incombustibilis, & aëreus, quod est perfectionis signum.

I X.

Hic mercurius densam habens substantiam, quia ex subtilissimis partibus componitur, & auro præponderans, cum est in sua natura, & repurgatus ab omnibus heterogeneis substantiis, est totius operis Phisici fundamentum; sine ipso nihil fit, & cum eo totum, juxta illud Philosophorum effatum. Est in mercurio

B

„quidquid quærunt sapientes.
 „Hinc Geber. Si cum solo
 „mercurio perficere poteris,
 „pretiosissimæ perfectionis e-
 „ris investigator, & ejus ope-
 „ris summâ lætaberis, quæ
 „naturæ vincit opus: mun-
 „dare enim intime poteris,
 „ad quod non pervenit na-
 „tura: sic ars naturam ali-
 „quando superat. Hic mer-
 „curius est amicus, & me-
 „tallis placabilis, ac medium
 „conjungendi tincturas: ni-
 „hil in eo submergitur nisi
 „sol, sine ipso aliquod me-
 „tallum deaurari non potest,
 „id est in aurum converti: est

tinctura rubedinis & fulgidi „
 splendoris, non recedit à „
 commixto, si fixus fuerit. „
 Et alio loco Geber. Laude- „
 tur, inquit, benedictus & „
 gloriosus Altissimus, qui „
 creavit illum, deditque illi „
 substantiam & substantiæ „
 proprietates, quas non con- „
 tingit ex rebus ullam possi- „
 dere, ut in illa possit inve- „
 niri hoc perfectionis, per „
 artificium aliquod quod in- „
 verimus potentiâ propin- „
 quâ: ipse enim est qui ignem „
 superat, & in ipso ac ab ipso „
 non superatur, sed in illo „
 amicabiliter gaudet quies- „

B ij

cens, si nempe fixus fuerit.

X.

Sulphur est pinguedo terræ, per temperatam decoctionem inspissata in minera, quousque induruerit, & cum indurata fuerit, sulphur vocatur. Duplex est; vivum, purum, incombustibile; & adurens, atque impurum. Purum duplex est; album & rubrum: rubrum ingreditur compositionem auri, album vero argenti. Impurum autem duplex; fixum, & volatile atque inflammabile. Quæ metalla plus habent de sulphure fixo,

& immundo, difficilius liquantur, & vehementem ignitionem requirunt; ejusmodi sunt æs & ferrum: quæ vero plus habent de volatili & inflammabili, ante ignitionem funduntur, & liquantur. Sed hæc dicta sint obiter, & per transfennam. Qui plura de particulari metallorum natura, & compositione scire voluerit, consulat Gebrum lib. 3. summæ perfectionis; ars enim hæc transmutatoria, cum sit subalternata tractatui de metallis, in explicanda illorum natura, proprietatibus &

B iij

differentiis, quibus inter se distinguuntur, non occupatur: solum investigat modum quo possint imperfecta in perfecta transmutari. Sed redeo ad propositum; sulphur vivum & incombustibile auri & argenti compositionem ingrediens, est exhalatio calida & sicca, genita ex purissima siccitate terrestri, in qua omnibus modis dominatur ignis; cuius proprium est tandem successu temporis suum coagulare mercurium; in argentum, si sulphur fuerit album, vel in aurum, si fuerit ru-

brum: Sicque perfecta metalla ex solo mercurio, purissimo, subtilissimo, & defœcatissimo, coagulato à pauco sulphure albo vel rubro generantur. Plura de theoria commentari vetant compendii leges.

XI.

Practica docet modum conficiendi lapidem Philosophorum, vel eorum tincturam. Lapis autem philosophicus, est aurum vel argentum, per varia & multiplicia artis regimina ad supremum subtilitatis, fusilitatis, puritatis, fixitatis,

B iiij

& tincturæ gradum perductum, tantisque pollens viribus, ut mercurium vulgarem & imperfecta metalla transmutet in aurum vel argentum; in omnibus examnibus constans & verum.

XII.

Hunc artis finem & scopum non assequetur artifex, nisi aurum vel argentum per analysim, & methodo resolutionivâ destruantur, & in sua principia reducantur; postea verò per varia artis regimina, & methodo compositionivâ perfectiora fiant: metalla enim sic destructa, artis be-

neficio, & seduli artificis industriâ, depurantur ab omnibus excrementis terrestribus, & aqueis, nec-non à sulphurum pinguedine, & falsugine, ac ad summam puritatem & subtilitatem deducuntur; ut ex iis tandem fiat & coaguletur aurum vel argentum Philosophorum, aut lapis fixus & tingens, sive albus, sive ruber.

XIII.

Ut omnia opera naturæ posita sunt in vicissitudine resolutionis & coagulationis, sic ars fidissima illius imitatrix, perfecta metalla

in sua resolvit principia; sulphur nempe & mercurium, ex quibus sunt composita; vel in aquam metallicam sulphure & mercurio constantem; illaque denuo, ut dictum est, componit, & perfectiora reddit.

XIV.

Hæc solutio, quæ clavis est totius artis transmutatoriae, difficilis est admodum; quia hæc corpora sunt fortissimæ compositionis, & pauci artifices norunt materiam, illiusque præparationem, qua ars utitur ad dissolutionis opus perficien-

dum. Philosophi jubent corpora dissolvi in mercurium, vel aquam mineralem, ope mercurii quem dissolventem vocant; qui cum componatur ex mercurio & sulphure crudis ac volatilibus, perfecta corpora à natura digesta, concocta, & terminata, novit reincrudare, & in mercurium convertere, qui dicitur mercurius corporum: sicque mercurius, qui in aurum vel argentum longâ annorum serie coagulatus fuerat in terræ venis à paucis sulphure albo, vel rubro ac fixo, à sulphure

eiusdem naturæ & essentiaë,
sed contrariæ dispositionis,
volatili & corrodeute def-
truitur ; & in mineralem
aquam resolvitur. Quare non
im merito auctor libri cui
titulus est , *Lilium inter spi-
nas* , quique Scoto attribui-
tur , asserit aurum & argen-
tum , non ab aliis vinculis
solvi , quam iis quibus liga-
ta & compacta fuerant.

XV.

De mercurii dissolventis
natura , & proprietatibus , &
unde is veniat extrahendus,
inter se dissentiunt Chymici
vulgares ; & ipso mercurio

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 29
inconstantiores & mobilio-
res , nihil certi definiunt &
veri.

XVI.

Probatiores Philosophi,
clavem hanc seras metalli-
cas , ut aiunt , aperientem ,
omni studio occultavere ; ne
ad indignos pervenirent suæ
artis secreta. Auctor Rosarii
majoris , mercurium philo-
sophorum extrahendum esse
jubet ex sua crassa substan-
tia , & ponderosa mole.
Auctor anonymus dialogi
auri mercurii , & lapidis , la-
pidem hunc , crassam & ve-
nenatam bestiam appellat,

& omnium hominum ac metallorum hostem. Hermes illum esse quærendum asserit in suis latebris deauratis: quod etiam verissimum; nam in sua sublimatione illum vidi radiis modo argenteis, modo aureis nitentem, & fulgentem. Lullius illum effodit ex suis cavernis vitreis: quod etiam verissimum; nam illum vidi sublimatum ad instar vitri, vel crystalli splendidissimi, partim albi, partim suavè rubentis: unde à Philosophis vitriolum azoquæum appellatur. Hinc illud Philosophorum effatum,

atque præceptum; Visitabis,, Inferiora, Terræ, Rectificando, Invenies, Occultum,, Lapidem, Veram, Medicinam. Primæ namque litteræ novem illorum verborum componunt illud nomen Vitriolum: sed ne credas esse vitriolum commune. Denique hæc admiranda substantia, Prothei cuiusdam instar, varios induit vultus, figuras, & colores: quasi vero natura in ea prima jecisset fundamenta, vel delineasset stamina totius regni mineralis, atque forsan vegetabilis; vegetabilia enim ex minera-

lium resolutione nutriuntur. Longum esset & inutile recensere varia nomina huic admirabili materiæ à Philosophis imposita.

XVII.

Sed in tantis tenebris atque rerum obscuritate audiant artis Tyrones Philosophum, Gebrum nempe; nam ut Aristoteles apud Peripateticos per antonomasiam Philosophus appellatur, sic Geber apud Chymicos. Audiant ergo Gebrum, illis cæcutientibus facem lucidissimam præferentem. Ex spiritibus, inquit, fiunt & com-

componuntur corpora, ideoque præter res alias omnes spiritus corporibus magis assimilantur, illisque unione firma & constanti uniuntur, quando cum illis fixi fuerint; quare in tota rerum natura nihil invenimus, quod possit corpora alterare præter ipsos spiritus; sed quoniam in mineris multas contraxerunt impuritates, à quibus corpora inficerentur, nisi priusquam iis admiscerentur, per præparationem omnino sublata essent; ideo ars per sublimationem eos præparat, ut postea facilius

C

„corporibus misceantur. Pri-
 „mum ergo artis opus , est
 „mercurii sublimatio : Sic
 „Aristoteles Chymicus. Pri-
 „mum opus est , inquit , ut
 „mercurium sublimes , & in
 „mercurium mundum corpo-
 „ra munda mittas.

XVIII.

Mercurius ergo Philoso-
 phorum ex spiritibus est ex-
 trahendus ; sed tres à Gebro
 numerantur spiritus , qui
 sunt corporum principia :
 Arsenicum, Sulphur, & Mer-
 curius vulgaris , qui ut jam
 dictum est, quocumque arti-
 ificio præparetur, non potest

*dictum quidem
 sed non probatur*

fieri Philosophorum mercu-
 rius : nec sulphur commu-
 ne, sulphur Philosophorum;
 quia semper inficit & cor-
 rumpit ; Ideoque , inquit „
 „Avicenna Chymicus , non „
 „intrat in nostrum Magiste- „
 „rium ; si non fuerit calcina- „
 „tum, adurit atque denigrat ; „
 „si calcinatum , pulvis est „
 „mortuus omni carens in- „
 „gressu. Superest ergo , ut ex „
 „arsenico hic mercurius Philo- „
 „sophorum extrahatur : quod
 quidem arsenicum compar
 sulphuris appellatur, quia in
 manifesto naturam sulphu-
 ris redolet ; in occulto verò

ex omnium Philosophorum
 consensu & experientia
 teste; mercurialem, auream,
 & argenteam naturam pos-
 fidet. Extrahe ergo ex arse-
 nico mercurium dissolven-
 tem philosophorum, qui est
 metallorum omnium semen;
 sic natura pretiosum voluit
 occultari sub vili; sic ada-
 mas omnium lapidum pre-
 tiosissimus, involucro ter-
 restri & lapideo obvolvitur:
 Denique in tota rerum na-
 tura, mala bonis permixta
 „ reperiuntur. De hac prima
 „ artis materia, sic loquitur
 „ Basiliius Valentinus, lib. de

occulta Philosophia, sapien-
 „ tiæ studiosus inveniet in una
 „ re, & una materia, radicem,
 „ quod vix millesimus credat,
 „ quia vera radix contemti-
 „ bilis est, populo rudi igno-
 „ ra, & absque multiplici exa-
 „ mine hominibus in abscon-
 „ dito latet; totus mundus vi-
 „ det, & non cognoscit. Et
 „ alio in loco: Mercurius Phi-
 „ losophorum latet in re ad-
 „ modum vili, & cum materia
 „ in lucem prolata est, non
 „ est cara, ubique reperitur, &
 „ pueri illâ ludunt; habet odo-
 „ rem corporis mortui, duobus
 „ florenis potest emi ad opus.

Ut voti tui fias compos,
 & mercurium Philosopho-
 rum tibi compares, accipe
 arsenici quantum volueris;
 teratur in mortario ferreo,
 donec in pulverem tenuissi-
 mum redactum fuerit; traji-
 ciatur per setaceum, & su-
 blimetur secundum artis le-
 ges, ut ab omnibus impuri-
 tatibus terrestribus, nigri-
 cantibus, volatilibus & cor-
 rosivis, ac sulphureis spolie-
 tur, & ad extremam lucidita-
 tem deducatur; quod septe-
 nâ, nonâ & decimâ subli-
 matione continget. Subli-

mationis modum te doce-
 bunt Geber cap. 44. lib. 2.
 summæ perfectionis, & Isaac
 Hollandus lib. 1. de minera-
 libus. Arsenici impuritates
 terrestres impediunt ingres-
 sum in corpora; nigricantes
 & sulphureæ opus nostrum
 corrumpunt & inficiunt,
 quod debet esse purissimum;
 subtiles & corrosivæ, si re-
 manserint, lapidis coagula-
 tionem impediunt: sola er-
 go media illius substantia
 quæ est temperata, & inter-
 fixum & volatile ambigit,
 nobis utilis est: Sic quæ in
 nostro mercurio sunt super-

flua, tolluntur.

XX.

Quoniam hic mercurius à natura destinatus est ad metallorum generationem, quæ sub malleo in omni dimensione extenduntur, & ductilia sunt; ideo viscosam, lentam, tenacem, ductilem, nec inflammabilem habet substantiam, & ponderosam admodum; quod in ejus præparatione mihi licuit observare: nam cum illam propriis manibus contrectavi, hæc omnia vera esse deprehendi. Ex ejusmodi mercurio, in terræ visceribus &

mineris composito à natura, duplex exoritur fumus; mercurialis & sulphureus: qui fumus est propinquior metallorum materia, cum longâ annorum serie figuratur, & coagulatur in metallum.

XXI.

Antiqui Philosophi adeo fuere industrii, ut ex solo mercurio, sine additione auri & argenti suum lapidem conficerent: Nam, ut ait Geber, si mineralium & metallorum principia noveris, non oportet tua bona consumere ut artis finem asse-

„quaris ; vili enim pretio om-
 „nia ad tantum opus necessa-
 „ria tibi comparabis. Solus
 ergo sufficiet mercurius , si
 bene præparatus fuerit, quod
 admodum difficile est , ut
 ait Augurellus Chrysopeia
 lib. 2.

....neque enim quid debes su-
 mere, magnum

Invenisse adeo est, habilem sed
 reddere massam:

Hoc opus, hic labor est, hic exer-
 centur inanes

Artificum curæ.

XXII.

Cum paratus fuerit mer-
 curius , & ad summam pu-

ritatem deductus, cum auro
 miscendus est ad opus ru-
 brum , cum argento ad opus
 album ; ea proportionem ut
 pars una sit corporis fixi,
 septem vero volatilis , vel
 mercurii , ut tandem ali-
 quando igne convenienti
 adhibito simul sublimentur,
 & fixum fiat volatile : nam
 cum summa volatilis supe-
 rat summam fixi, necesse est
 ut fixum fiat volatile. In hac
 auri sublimatione cum mer-
 curio, mercurius adhuc per-
 fectius depuratur , propter
 auri fixum sulphur , quod
 omnis extraneæ substantiæ

impatiens, soli mercurio eo-
que purissimo amat uniri;
ideoque separat ab eo exa-
ctius quod inutile remanse-
rat, & de sua natura non
erat.

XXIII.

Modi operationum qui-
bus pervenit artifex ad ope-
ris complementum, & ma-
teria nostra ad majorem di-
gnitatem assurgit; tandem-
que aliquando in lapidem
Philosophorum, lapidem
ignis, summe penetrantem,
& tingentem transmutatur,
sunt octo: sublimatio, def-
censio, fixio, calcinatio, so-

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 45
lutio, distillatio, putrefactio
& ceratio.

XXIV.

Sublimatio definitur à Ge-
bro rei sicca per ignem ele-
vatio, cum adhærentia vasis.
Per hanc, ut jam dictum est,
mercurius mundatur à suis
impuritatibus, ut postea
mixtus cum corpore fixo,
auro nempe, vel argento,
longo tractu temporis subli-
mentur; sicque fixum ex
ponderoso fiat leve, ex cras-
so gracile, & volatile. Sed
priusquam fiat volatile, in
vase emollitur, & in gum-
mosam substantiam flavi co-

loris ad instar ceræ conver-
titur; & hæc est prima so-
lutio fixi corporis: postea
forti ignitione sublimatur
unâ cum mercurio, in subli-
matum, nivem albedine &
luciditate superantem; sic-
que absconditur altitudo,
& manifestatur corporis fixi
profunditas; quod in ar-
te necessarium esse norunt
periti.

XXV.

Hic materiæ nostræ splen-
dor, & summa luciditas,
provenit ex corporum per-
fectorum sulphure purissi-
mo; quod quidem, cum sit

de natura ignis lucentis, &
non urentis, lumen est,
splendor, & tinctura cor-
porum. Hanc eximiam lu-
ciditatem nemo poterit satis
admirari, & cū illam pro-
priis oculis vidi,

*Obstupui steteruntque comæ
& vox faucibus hæsit.*

Istius sublimati sola media
substantia nobis utilis est,
relictis crassioribus atque
fœculentioribus partibus, at-
que etiam volatilibus, quæ
figi non possunt. Hæc ap-
pellatur succus lunaris, quia
mercurius luna Philosopho-
rū nuncupatur; qui exuperat

in hac compositione; sicque à potiori parte fit denominatio. Dicitur etiam mercurius corporum, mercurius duplicatus, *rebis*, quia ex re bina compositus est; volatili nempe & fixa.

XXVI.

Hæc media mercurii nostri sublimati, & auro imprægnati substantia, debet in vase igne convenienti ex volatili fieri fixa. Hæc est descensio Philosophica, quæ incipit à coagulatione, quam excipit fixio juxta illud:

Si fixum solvas, faciasque volare solutum,

Et

Et volucrem figas, faciet te vivere tutum.

Fixio autem definitur à Gebro, Rei fugientis ab igne, conveniens ad ignem adaptationem, ut perpetuetur tinctura in alterato. Et bene quidem; nam nisi tinctura fixa fuerit, non remanebit in corpore alterando, sed ad ignis asperitatem & vehementiam aufugiet. Hæc fit igne moderato, qui sensim augendus est, ut igni vehementiori, tandemque fortissimo nostra materia assuescat, & fixa remaneat in fundo vasis. Interea si quid

D

illius fuerit sublimatum, ad fundum vasis detrudendum est, donec omnia simul figantur.

XXVII.

Fixionem sequitur calcination, quæ adeo necessaria est, ut sine ea, opere sapientum potiri non liceat: nam cum materia nostra tenuissima esse debeat, & calidissima, illud assequetur per
 » calcinationem. Definitur autem à Gebro calcinatio, Rei
 » per ignem pulverisatio, cum
 » privatione humiditatis partem connectentis & ferruminantis. Finis autem calci-

Decheppes

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 51
 nationis, est mercurii nostri duplicati in cinerem conversio. Quod fieri non potest nisi aquosa, elementaris, & crassa humiditas, quæ illius partes inter se colligatas tenebat, per ignem consumatur; ut & sulphura pinguiatque unctuosâ quæ illi visciditatem & lentorem conciliabant: præterea cum humiditas illa crassa & elementaris, sit temperamento frigidissima, vim prolificam germinis tum fixi, tum volatilis impedit; quapropter illa per calcinationem, in vase patente & aperto

D ij
Monlines

factam, necessario annihilari debet; aliàs nulla fieret generatio: & hæ sunt rationes propter quas calcinamus. Signum perfectæ calcinationis, est materiæ calcinatæ solutio in aqua ad instar salis, ejusdemque coagulatio per aquæ evaporationem. Quæ sunt calcinata, fixa sunt, & ad naturam salis accedunt, & hic sal principium est artis. Ut Philosophi in viventibus tres agnoscunt humorum species: primus est alimentarius, secundus elementaris, tertius radicalis & primigenius; sic Chymi-

ci has tres humorum species in metallis, & suo lapide agnoscunt, & reperiunt. Elementaris frigidissimus, humidissimus, & crassus, glutinis instar partes inter se conjungit: alimentarius, qui est proprie illorum mercurius, alimentum suppeditat metallis in terræ visceribus, & lapidi in vase Philosophico; radicalis vero est totius mixti pars præcipua, est illius humidum primigenium, in quo germen & totius generationis futuræ fundamentum continetur. Corpora, ut perbellè & eruditè annotat

Lullius, sunt germinum pabula : quod in bulbis licet observare.

XXVIII.

Hic cinis sive sal, nihil est aliud quam aqua metallica coagulata, humidum radicale & primigenium metallorum, multo calore & spiritu perfusum, in quo residet multiplicandi facultas, & principium, basis atque fundamentum totius naturæ metallicæ; Ideoque hic sal facile in aquam metallicam resolvitur: & hæc est solutio Philosophica, quæ definitur à Gebro, Rei siccæ in

aquam mineralem solutio. Hæc fit in Balneo Mariæ, vase optime clauso, ubi paulatim & tractu temporis cinis noster solvitur in aquam, auri colorem referentem, & hæc est vera & genuina auri solutio: per quam ita destruitur, ut nunquam possit amplius in metallum coalescere, & redire. Quod perbelle novit Augurellus, cum de metallis dissolutis, & in aquam mineralem converfis sic loquitur lib. 2. Chrysopæiæ:

*Quin etiam ut sensim madeant
& mollia perstent,*

D iij

*Magnum opus , & quo non
credas operosius ullum*

*Esse aliud, nec quo se magis ars
maxima jactet.*

Quare asserunt omnes Philosophi, facilius esse aurum construere quam destruere, & eum artificem, qui aurum ita destruxit, ut non sit amplius aurum, pervenisse ad maximum secretum.

XXIX.

Hæc aqua, quamvis ad visum pura & nitida appareat, tamen fæces adhuc retinet mercurio nostro altius immersas, quæ per tot prædictas operationes non po-

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 57
tuere secerni : aqua autem per distillationes sæpius repetitas, & præcedentes digestiones, tandem ad summum puritatis & tenuitatis gradum deducitur, & mutato colore alba apparet, adinstar aquæ fontanæ sæpius distillatæ, nullo sapore præditæ : quæ vero ex argento iisdem præparationibus extrahitur, acido sapore linguam ingrate ferit, quia argenti vitriolum absolutam à natura non accipit concoctionem ut vitriolum auri, quod temperatâ decoctione summam dul-

XXX.

Distillatio aquæ nostræ toties iteranda igne lentissimo, donec nullæ amplius in fundo vasis appareant fæces, quas observavi esse colore nigerrimo, & igne vehementiori abjisse in fumum foetentem, & arsenicalem: his artibus materiæ tuæ summam puritatem & nitorem conciliabis. Si vero in mundatione tui mercurii fueris negligens, lapidem parabis qui mercurium transmutabit non in aurum vel argentum; sed in plumbum,

stannum aut aliud metallum. Sic aurum suum magnâ cum admiratione, & se nihil tale cogitantem, in plumbum mutatum fuisse narrat Globerus. Ratio portentosæ istius transmutationis, est quod metalla inter se non differant specie ut homo ab equo, sed accidentibus solum, quæ non mutant speciem: Illa, si per artem separentur, imperfecta metalla mutantur in aurum & argentum. Quare non inconcinne Alanus Philosophus ait: *Nostri Medicina metallis demit rubiginem, ater-*

namque dat tincturam. Si vero lapis, vel medicina infecta fuerit impuritatibus plumbeis, vel stanneis, aurum vel argentum convertet in plumbum, vel stannum.

hoc sulphurimum neque enim Aurum unquam in deteriora et impuriora metalla degenerare potest. Quia si hoc est ratio minima quia degenerare aurum non potest nisi per rem incidatur et dissoluatur in sua principia metallica; dissolutum autem non potest nisi per Mercurium phurum, qui cum ejusdem sit cum Auro naturae, nulla ratione in plumbum convertit aurum potest. Est enim ipse Mercurius aurum per se aut phlogiston indigestum. Deinde non posset aurum

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 61 *x in plumbum*
rum vice, ex igne fit aer, ex *recedit nisi*
aere aqua, ex aqua terra. *uniretur impu-*
ritatibus illis

XXXI.

Aqua nostra ad summam *plumbeis, quib.*
puritatem deducta, quia *Medicina forte*
composita est ex mercurio *inficietur.*
& corpore fixo, vel ex sul- *Conversio enim*
phure & mercurio, & Mer- *non fit nisi per*
curius contineat semen fœ- *intimam*
minum, sulphur vero mas- *penetrationem*
culinum; hæc aqua, hic *et unionem rei*
mercurius duplicatus, her- *convertentis cum*
maphroditus appellatur; est *convertenda*
que toties decantata Venus *hic enim Elixir*
hermaphrodita antiquorum, *penetrat in*
utroque sexu pollens: hæc *Mercurium*
sola sufficit ad opus perficiendum. Tritum est il- *metallorum*
At nullo modo fieri potest *imperfectorum*
uniatur impuritatibus plumbeis quæ nullas *illi unitur, ratio*
habent cum auro affinitatem et toto *utque adeo*
genere discrepant. non uniantur cum *unitum hincque*
inseparabiliter nisi hinc similia quæ sunt. *et fixat*
Adde quod medicina falsò supponitur *et aurum*
ab Autore scilicet impuritatibus plumbeis aut

Stanneus posse, cum ea constat de solu-
cuno dissoluto et Mercurio phlogon, qui
punissimus est 62 I C O N
ita ut aurum lud Philosophorum axioma,
tantum differat Ignis & aqua nobis suffi-
coctionis gradu, ciunt.

fitque reuera - XXXII.
aurum indigestum, Philosophi duplicem cor-
aliquo ad id ejusdem porum solutionem consti-
cum auro natura tuunt; quarum una est so-
lutaque indissolubili lutio corporum in mercu-
nexu. rium: hæc solutio perficien-
notum in aurum dis operationibus particula-
univertur in ribus convenit, si mercurius
unam Medicinam fixus fuerit calcinatus & in
Medicinam. cinerem conversus: de qua
hic nulla fiet mentio. Alia
vero in aquam mineralem,
quæ ad opus universale ne-
cessaria est. Quare dicunt
Philosophi, Nisi materia tua

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 63
fiat aqua decurrens omnia
ad nihilum devenient: cum
aquam summe puram & ni-
tidam parasti, reduxisti mer-
curium, & cum eo conjun-
cta corpora in materiam pri-
mam, mercurium nempe &
sulphur: nam mercurius an-
tequam coagularetur in me-
tallum, fuit aqua, primo
composita ex quatuor ele-
mentis; secundo ex tribus
naturæ principiis; sale nem-
pe, sulphure, & mercurio:
Denique metalla perfecta in
visceribus terræ fiunt ex so-
lis aquis metallicis, purissi-
mis, subtilissimis, longâ

annorum serie coagulatis in metallum, ope sulphuris non urentis in iis contenti; quia, ut ajunt Philosophi, omne ficcum naturaliter ebibit suum humidum: sic terrestres & lapidifica exhalatio aquam in saxum aliquando momento temporis coagulat.

XXXIII.

Quemadmodum natura, ex aquis metallicis summe depuratis generat metalla perfecta, sic ars, ex iisdem & similibus aquis primo suum aurum, postea suum Elixir producit; nec alio modo

modo potest procedere: nam cum generationem debeat præcedere corruptio, & sicca non putrescant; materia nostra quæ sicca est, & in cinerem conversa, necessario per prædictum artis regimen debuit in aquam converti metallicam, ut in suo vase exacte clauso putresceret: nam vitium capiunt non moveantur aquæ, & quæ sunt calida & humida, calidoque in loco conclusa, nisi diffentur prompte putrescunt. Hujus aquæ coctionem incipi in vase optime clauso, igne lento ut moris est: incipien-

E

n

tem solum vidi illius coagulationem, nec ulterius licuit progredi, inopinâ & acerbâ morte Ludovicæ Mariæ Mantuanæ Serenissimæ Polonorum Regina, cujus imperio laboriosum illud opus susceperam, ac pluribus aliis de causis (quas hic recensere inutile esset & superfluum) à proposito avocatus consilio & opere; (quod ni fallor ad optatum finem perduxissem:) nam natura sola, id est spiritus prolificus in utroque germine, fixo & volatili contentus, totum opus complet; modo ignis illi mitis

atque blandus non deficiat; nam si vel momento temporis refrigeretur, nihil fiet: quoniam continuo motu natura sua peragit opera, qui si interrumpatur, defectu caloris illam excitantis, à quiete ad laborem, quasi sui officii immemor, non potest revocari. Hæc sunt quæ de methodo resolutiva, & corporum solutione mihi licuit observare, quæ vera esse deprehendes, si manum operi adhibueris.

XXXIV.

Dictum fuit Canone XII.
lapidem Philosophorum du-

E ij

plici methodo absolvi, resolutivâ & compositivâ. Per methodû resolutivam, mercurium præparantem, & aurum cum illo indissolubili nexu conjunctum, in aquam mineralem, quam aquam permanentem vocant, reduximus: restat jam ut methodo compositivâ illam in lapidem Philosophorum coagulemus, quod difficile non erit, si fides est adhibenda optimæ notæ auctoribus: nam unâ materiâ, quæ est aqua nostra; uno regimine, quod est indefinenter coquere, nostrum opus com-

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 69
pletur, lento igne ut jam dictum est; quod veteres appellavere opus mulierum, & puerorum ludum: quia magnum illud opus semetipsum coagulat, putrefacit, sublimat, fixat, albefacit, rubefacit, semetipsum in modum ceræ liquefacit, tandemque omnibus modis perficit. Utinam mihi licuisset illud ad finem perducere, illius cognitionem tibi non invidissem, Lector. Cum autem postrema pars illa operis bonâ fide ab auctoribus descripta fuerit, si sedulo & diligenter illorum li-

E iij

broſ legeris, & perlegeris,
nunquam à propoſito fine
aberrabis.

XXXV.

Attamen ut te ab illorum
lectione ſalebrosâ ſublevem,
clare & aperte ſine ullis al-
legoriis, omnes naturæ ab
arte adjunctæ motus, & mu-
tationes materiæ aperiam.
Cum illa in ſuo vaſe, dupli-
ci adhuc operculo munito,
incluſa fuerit, igne ut dictum
eſt lento incipiet coagulari,
& tandem intra quadragin-
ta dies convertetur in ter-
ram obſcuram, vel in infi-
nitos atomos nigricantes.

Hic eſt primus color qui in
materia apparebit, indicans
illam putreſcere; nam ut
dictum eſt, generationem
debet præcedere corruptio
neceſſariô. Eſt autem putre-
do, corruptio proprii & na-
tivi caloris uniufcujuſque rei
in humido, ab extraneo ca-
lore: corrupto autem per
putredinem rei putreſcentis
calore nativo, qui partes
mixti inter ſe ligatas tene-
bat & unitas, illius com-
pago diſſolvitur, & ultimô
res corrupta in terram, vel
cinerem nigricantem con-
vertitur. Hic eſt finis putre-

E iiij

dinis quæ in nostro opere contingere debet, alias incassum laboraremus; hic est pretiosus cinis, de quo dicunt Philosophi, Ne contemne cineres, quia in eis pretiosus latet adamas.

XXXVI.

Expecta calore miti atque blando materiæ tuæ corruptionem, cujus signum erit niger color: tunc nulli exorientur venti, nullum vitæ symbolum apparebit. Aliquando undequaque videbis tuum compositum siccatum, aliquando instar picis nigrae ebulliens; cumque

instar pastæ fermentatæ turgebit, gaude; nam signum est spiritum intus conclusum esse vivificum, qui statuto tempore è suo sepulchro resurget, longe gloriosiori & splendidiori corpore vestitum. Hæc nigredo appellata fuit Eclypsis solis; à quibusdam corvus ambulans in tenebris vel caput corvi.

XXXVII.

Quemadmodum ovum omnia in se continet necessaria ad pulli generationem, soloque calore externo indiget, ut spiritus genitor in eo contentus, de potentia

ad actum deducatur ; illud idem de materia tua in suo vase contenta credas velim, quæ una cum suo vase ovum Philosophicum constituit, quia omnia ad avis Hermeticæ generationem requisita, id est lapidis Philosophici, continet ; semen nempe masculinum atque foemininum, nec-non menstruum, quo utrumque semen possit vegetare, nutrirî, crescere, & aptum ad sui similis generationem fieri. Sed ut ovum, si calore nimio induretur, inutile evadit ad pulli generationem ; quia

germinis calor & spiritus prolificus omnino dissipatur ; sic, si vehementiori igne ovum tuum Philosophicum induraveris, materiam tuam convertes in pulverem rubrum inutilem, & spiritum prolificum in utroque germine, fixo & volatili contentum, extinguēs : sic major & potentior ignis minorem destruit.

XXXVIII.

Perfectâ & consummatâ putredine sensim materia vapores de se emittet, & circulabitur, ac imbres multiplicabuntur, quorum ope

abluetur nigredo, & tandem aliquando post tres à nigredine menses, vel centum dies, lunæ candor apparebit; qui sensim ad albissimum assurget, & materia instar argenti vivi liquidi fiet; tandemque post varias solutiones, & coagulationes sæpius repetitas albissima evadet, & granulabitur tenuissime, instar atomorum solis: sic tincturam ad album perfecisti, sed exiguæ virtutis, quæ reiteratâ ejusmodi operatione, cum eadem aqua mercuriali, stupendas acquireret vires.

Hic lapis perfectus ad album vocatur flos auri, nam sub illâ albedine occultatur auri tinctura. Continuato ergo igne eodem gradu, materia iterum liquefcit & solvitur, atque blande sublimatur, datque colores novos; primo viridem, postea cæruleum, cui succedit pallidus, demumque obscure purpureus. Color viridis indicat materiam nostram se disponere ad vegetationem & generationem; quare cave, ne igne immodico, viror ille in turpe nigrum vertatur,

vel materia vasis lateribus
adhærens vitrificetur : nam
cum spiritus factus sit spif-
fior & corporalior, si ad sum-
mitatem vasis fuerit elatus,
inibi concrefcet, & quod est
in fundo comburetur. His
coloribus succedit flavus,
lutea quasi brunnitie diffu-
sus ; tunc apparent etiam
transitorii colores , fimiles
iis qui in Iride, & cauda pa-
vonis videntur ; tandemque
citrinus & folis color appa-
rebit.

XL.

Jam omnia inftar auri
obryfi apparent, & lac vir-

ginis , id est mercurius , quo
materia imbibitur, citrines-
cit valde ; poſtea vero vio-
laceo tingitur, interdum ob-
ſcura purpura , tandem in-
cipiet ſiccari materia, & tum
liqueſcet , & coagulabitur,
reliqueſcetque centies in
die , uſquequo granulari in-
cipiet ; videbiturque totum
velut granis diſcontinuum,
iterumque coaleſcet, inſini-
taſque de die in diem for-
marum larvas induet , & hoc
durabit per ſeptimanas duas
aut circiter : Tandemque fa-
vente divino numine granu-
labitur inſtar atomorum ſo-

lis, eritque color tam intense ruber, ut nigrescat instar sanguinis coagulati. Hæc omnia fœliciter succedent, si in igne regendo cautus fueris.

XLI.

Hoc totum — In toto opere duplex est
 falsissimum est — solum ignis: unus, qui vio-
 lentæ competit arti, & ut ait
 ignis enim in — Augurellus lib. 3. Chryso-
 semper esse debet in —
 principio operis —
 secundus; quod —
 tunc demum —
 incipit, cum —
 amalgama ex —
 auro & cætera in —
 folia aut laniat —
 ostendo, et Mercurio —
 plurimum, —
 coagulatio —
 confectum in ovo philosophico tranquillæ
 inclusum est et Hermæicè sigillat, inclusum
 est. Cuius hanc est ratio quia non ad auri
 dissoluendum, sed ad Mercurij adhuc volatilis
 tolerantiæ, ignis tunc accommodandus est.
 Contra vero postquam auri dissolutum, et
 illius Mercurij cum Mercurio

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 81 indissolubili
 nexu, ut auri
 tranquillæ naturæ æmulus, —
 est mitis atque blandus, qui —
 in usum revocatur cum ma-
 teria in suo vase triplici in-
 clusa est, tuncque nullo mo-
 do vas aperiendum; & eo-
 dem semper tenore ignis est
 continuandus. Ne credas
 Philosophis qui asserunt il-
 lum esse augendum; hîc la-
 tet anguis in herba, nam
 illud non est intelligendum
 de igne externo, sed de in-
 terno, qui inscio artifice
 semper augetur: Ille enim
 naturæ ignis, qui in mate-
 ria continetur, continuo fit
 vegetior; illaque calidior
 dominatur. ~~scilicet~~ Si enim fit quod
 philosophi præcipiunt, ut fixum volatile fiat
 et rursus volatile fixum. ~~quibus duabus~~
 operationibus ~~infixum~~ ~~in quo totum~~
 opus completur. Cum igitur
 quod fixum est quolibet ignem patitur,
 tum ad cognitionem auri promovendam, augendum
 est ignis, & communis philosophiæ statum.

semper in dies evadit ; quare igne externo vehementiori non indiget , imo vero si in eo regendo prudens non fueris , aut materia lateribus vasis adhærens , vitrificabitur ; aut ad superiorem partem delata , non recidet in fundum , sicque ficcior materia comburetur , ut jam dictum est , & totum opus peribit.

XLII.

Ultimum illud opus , quo materia nostra in aquam mineralem soluta , in vase optime clauso & lento igne , concrescit in lapidem Phi-

losophorum , non male assimilatur humanæ generationi : nam in materia nostra utrumque semen continetur , masculinum & fœmininum , atque etiam menstruum : vas habet rationem uteri in quo semen concipitur , & per varias alterationes tandem in fœtum Hermeticum transmutatur : calor externus coagens est , qui vim illius sopitam , spiritum illum generantem , & artificem per totam materiam nostram diffusum , excitat ad generationem promovendam (quæ mixtione perfici-

F ij

tur:) idem enim est generari quam misceri , & interire quam secerni. Is spiritus artifex , ubi à potentia ad actum incipit deduci , à tota sua materia videtur decidere ; cum in illius medio unitur & coalescit in punctum nigricans , non parvam habens similitudinem cum puncto salienti , quod in ovis incubatu fotis initio pullificationis contingit. Punctum illud nigricans propriis oculis vidi , quod magnam mihi movit admirationem. Quemadmodum ergo semen in coitu ab univer-

so utriusque parentis corpore decisum utero concipitur, inibique loci tepore vis illius sopita excitatur , & spiritus genitor ab utriusque seminis masculini & foeminini corporea mole separatur , & in unum coalescit punctum, ut perficiendæ generationi iucumbat ; sic illud idem in nostro opere videtur fieri: & ut mulier sanguinem supeditat ad foetus nutritionem , sic mercurius qui in nostro opere foemina appellatur , (ut saepius dictum est) menstrui vices gerit , quo foetus noster , lapis nempe,

possit vegetare , crescere & nutriri. Quis non mirabitur vires atque facultates spirituum , quibus generationes fiunt , sive in regno minerali , vegetabili , vel animali ? qui , ut ait Hippocrates lib. i. de diæta , nesciunt quid faciunt , scire tamen videntur , & omnia illis ex necessitate divinâ contingunt. Hic spiritus est in sua materia veluti faber in sua officina, qui materiam suam disponit , format & figurat secundum artis suæ leges ad opus suum perficiendum.

XLIII.

Cum lapis perfectus fuerit , hic è suo vase est eximendus : videbis illum paulò supra fæces elatum , illæ sunt relinquendæ, ut & quidquid volatile superius adhæserit, solaque media pars est sumenda , quæ nihil est aliud quam purum humidum radicale, metallicum & verum sulphur non urens , genitum ex purioribus utriusque materiæ volatilis & fixæ partibus : fixum nempe fixi corporis sulphur sibi puriorem mercurii assimilans substantiam , & in suam convertens

F iiij

naturam, inutilem relinquit. Sola ergo media pars est fumenda, & iterum coquenda, eâ conditione ut lapidis sit pars una, duæ vero aquæ mercurialis. In hac secunda decoctione videbis tui compositi putredinem longe perfectiorem, quam vocant *nigrum nigro nigrius*, cui succedet albedo splendidissima, cæterique demum suo ordine colores longe perfectiores quam in prima decoctione apparebunt.

XLIV.

Quamvis lapis vel sulphur tuum absolutâ hac secundâ

decoctione summum perfectionis gradum acquisiverit, non est tamen capax faciendæ transmutationis, nisi prius fermentetur ac postea inceretur. Fermentatio fit additis ad unam lapidis aut sulphuris tui partem tribus auri partibus: opus illud facillimum est & dicitur opus trium dierum, de quo consule Auctores. Factâ autem fermentatione ad cerationem devenire oportet. Ceratio autem à Gebro definitur, Rei duræ non fusibilis ad liquefactionem mollificatio. Ea autem inventa est, ut quod

ingressum ex privatione suâ liquefactionis non habebat in corpus, ad alterationem mollicicaretur: ceramus autem ad imitationem naturæ, quæ cerat humiditatem, quæ est super omnes humiditates, expectans ignis calorem: in nullis autem rebus melius hæc humiditas reperitur quam in sulphure & arsenico propinque, propinquius autem & melius in argento vivo: quia in prædictis spiritibus nunquam eorum humiditas separatur à sua terra. Modus autem cerationis, est ut super la-

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 91
pidem cerandum multiplicetur eorum sublimatio; quousque in illo cum sua humiditate metallica manentes, fusionem bonam præstent. Sed prius mundandi sunt & reducendi in aquam mercurialem; quæ, ut jam sæpius annotatum est, nihil est aliud quam mercurius Philosophorum; qui in operis nostri initio corpora solvit solutione Philosophicâ, in fine vero lapidem incerat, summamque fluiditatem conciliat, illumque reddit instar aquæ rubicundissimæ fixæ contra omnem

ignis pugnam & vehementiam. Ex solo ergo mercurio totum opus nostrum conficitur, qui ut initio seras metallicas aperuit, sic in fine illas foeliciter claudit.

XLV.

Ultimum denique artis opus, est examen auri vel argenti arte chymicâ elaborati. In hunc finem hæc ars invenit omnes probandi & examinandi modos, quibus utuntur hodie aurifabri ad bonitatem vel falsitatem auri vel argenti deprehendendam: unde certò certius conijcere licet, illam esse

verissimam, cum opus suum omni examini subijcit: modum autem projiciendi lapidem super Mercurium & imperfecta metalla, repete ex Lullio aliisque auctoribus.

C O N C L U S I O

totius operis.

NON mirandum si ex mille artificibus vix unus hucusque optatum operis finem assequutus fuerit: quis enim illorum in debita operatur materia, quam natura, à potentioribus causis impedita, imperfectam re-

linquens, arti præparavit, atque artifice absolvendam reliquit? quis omnes illas operationes enumeratas ab auctoribus aut diminute, aut superflue, falsa veris miscendo; aut confuse, nullo, vel præpostero ordine descriptas, & plus quam tenebris Cimmeriis involutas, ad opus nostrum absolute necessarias, probe unquam intellexit, & intellectas convenienter secundum artis leges ad praxim deduxit? Summis, quod aiunt, labris vix degustatis Philosophorum libris, credunt (Ariadnes quam-

PHILOSOPHIÆ OCCULTÆ. 95
vis filo destituti) posse se ex eorum dædaleo labyrintho extricare. Sed incassum, laterem lavant, oleum & operam perdunt: Vellus illud aureum non tondetur, Mala illa Hesperidum non decerpuntur, Ramus ille aureus Junoni infernæ sacer non avellitur, nisi herculeis laboribus. Tu vero quisquis es Lector, si magnæ & prædixit istius artis amore tenearis, quam tibi brevibus absolvi, componendi lapidis methodum attento animo lege & perlege: hæc enim tibi facilem viam sternet ad

auctorum Chymicorum intelligentiam ; quam cum tibi comparaveris , miraberis certe illorum in celando suo aureo Ramo subtilitatem, & doctam ac ingeniosam varietatem : & unâ cum omnibus Philosophis agnosces & fateberis , nihil aliud requiri ad opus nostrum quam mercurium Philosophorum à natura animatum, & suo sulphuri proprio desponsatum, ac à suis impuritatibus per sublimationem mundatum : ut illius beneficio fixum fiat volatile, & volatile fixum, totiesque iterandas

das esse ejusmodi operationes sublimationis , coagulationis & solutionis, donec materia tua instar ceræ fluat, ut ait Geber, in omni complemento solifico & lunifico vero. Sic divinæ istius scientiæ dignitas, quæ tristi fato & nequissimorum hominum fraudibus ac imposturis hucusque apud nos eviluit , antiquæ suæ famæ atque auctoritati in hac nostra Europa restituetur in honorem & æternam memoriam antiquorum illorum sapientum , qui primi illam invénere, inventam no-

bis reliquere, sub ænigmatum & fabularum larvis personatam, more olim usitato apud omnes Philosophos. Faxit Deus ut discussis ignorantiae tenebris, & revocatâ ad meliorem frugem hominum istius ævi mente, qui nostram scientiam odio plusquam Vatiniano prosequuntur, illius veritas probis omnibus & doctis innotescat.

parum

Sepultæ distat inertia

Celata virtus.

FINIS.

SVMM A PRIVILEGII.

Regis Christianissimi Ludovici XIV. Privilegio dato Versaliis 29. Septemb. 1672. cautum est ne quis librum cui titulus est *Icon Philosophiæ occultæ*, sive Vera methodus componendi magnam antiquorum Philosophorum lapidem, auctore CLAUDIO GERMAIN, Doctore Medico Universitatis Parisiensis, excudere & excussum vendere possit intra quinque annos computandos à die primæ editionis absolutæ, absque consensu prædicti CLAUDII GERMAIN sub pœna multarum in Privilegio definitarum.

Prædictus CLAUDIUS GERMAIN EDMUNDO COUTEROT, Bibliopolæ Parisiensis jurato jus privilegii concessi sub conditionibus mutui scripti.

Inscriptum libro communi Bibliopolarum & Typographorum Parisiensium, sub hoc signo: THIERRY, Scindicus.

Veritatem meditatatur guttur meum
et labia mea despectabuntur impium.
Iusti sunt omnes sermones mei, non est
in eis pravam quid neque perversum,
recti sunt intelligentes. et aequi inveniuntur
scientia. proverb. c. 8.

Sapientes abscondunt scientiam; os autem
stulti confusionis proximum est. ibid. c. 10.

Animus gaudens etate floridam facit,
Spiritus tristis desiccant ossa cap. 17. ibid.

Naude' en son dialogue.

J'ay assez observé estant a Basle que les
Allemands appellent un livre bue ou boia, comme
quelques uns prononcent, et d'autant que les
plus anciens livres imprimés nous sont venus
d'Allemagne que l'impression fut trouvée et qu'il
en vint 48 cent quatre vingt dix ans, peut
être fut-elle donnée en 1461 le dimanche
de Rich. de l'Église, et Pierre Schofer la
Bible en 1462 qui sont les premiers livres
imprimés que l'on ait jamais vus en l'Europe,
cela a été cause que les Français veulent
parler d'un petit livre on dit qu'il est
un bue ou bouquin, comme qui dirait un
de ces vieux livres d'Allemagne qui ne sont
plus bons qu'à faire des fusils, et à en faire.

Ne brya l'endy lly que penula d'endy lly
de. Mesnage en ses Origines au mot
Bouquin. /

1re m 14

9[#]

+

(24)

Caution Directeur
Declaratoire
ami de la
Gong

Celery
1804

from 811. alt
4500 fcs